

## 334

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1962 r.

w sprawie zaliczek na podatek od nieruchomości za 1963 r. oraz w sprawie częściowego zaniechania wymiaru podatku od nieruchomości za 1962 r.

Na podstawie art. 3, 10 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy podatku od nieruchomości obowiązani są wpłacać bez wezwania organu finansowego zaliczki na podatek od nieruchomości za 1963 r. w następującej wysokości:

- 1) podatnicy gospodarki uspołecznionej, którzy byli obowiązani do dokonania przeceny środków trwałych, gdy podstawą opodatkowania stanowi pełna wartość będąca podstawą amortyzacji — za każdy miesiąc w wysokości 1/12 podatku, jaki będzie przypadać do uiszczenia za 1963 r. przy zastosowaniu stawki podatku w wysokości 0,8‰,
- 2) podatnicy gospodarki uspołecznionej, gdy podstawą opodatkowania stanowi czynsz (wartość czynszowa) — w wysokości podatku przypadającego od czynszu (wartość czynszowej) za miesiąc ubiegły,
- 3) pozostali podatnicy w wysokości 1/12 podatku przypadającego do uiszczenia za 1963 r.

2. Do czasu doręczenia decyzji ustalającej zaliczki za rok 1963, podatnicy wymienieni w ust. 1 pkt 3 uiszczają zaliczki bez wezwania organu finansowego:

- 1) podatnicy gospodarki uspołecznionej, którzy nie byli obowiązani do dokonania przeceny środków trwałych, gdy podstawą opodatkowania stanowi pełna wartość

będąca podstawą amortyzacji — w wysokości równej sumie 1/12 kwoty zaliczek na podatek od nieruchomości za 1962 r.,

- 2) od domów jednorodzinnych nie wynajętych i nie wdzierżawionych i zajętych w całości przez właściciela — w wysokości równej sumie 1/12 kwoty zaliczek na podatek od nieruchomości za 1962 r. oraz 1/12 kwoty podatków od lokali i miejskiego za 1962 r., jeżeli byli obowiązani do opłacania tych podatków,
- 3) w pozostałych przypadkach w wysokości równej sumie 1/12 kwoty zaliczek na podatek od nieruchomości za 1962 r. oraz 1/12 kwoty należnych wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej za 1962 r., jeżeli byli obowiązani do ponoszenia tych wpłat.

§ 2. Do zaliczek na podatek od nieruchomości za 1963 r. stosuje się odpowiednio przepisy §§ 18—20 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1962 r. w sprawie zaliczek na podatki (Dz. U. Nr 15, poz. 66), natomiast nie stosuje się przepisu § 17 tego rozporządzenia.

§ 3. Organy finansowe zaniechają ustalania podatku od nieruchomości za rok 1962 od nadwyżki wartości budynków lub ich części, stanowiącej podstawą amortyzacji, a powstałej w wyniku dokonanej przeceny środków trwałych — ponad wartość sprzed przeceny.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

## 335

## ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 12 grudnia 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nauki zawodu w rzemieślniczych zakładach pracy.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1953 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226 i z 1961 r. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 1 marca 1960 r. w sprawie nauki zawodu w rzemieślniczych zakładach pracy (Dz. U. Nr 16, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zatrudnienie młodocianego, który nie może przed-

stawić świadectwa ukończenia szkoły podstawowej, jest dopuszczalne, jeżeli młodociany przedstawi świadectwo ukończenia co najmniej 5 klas szkoły podstawowej wraz z wydanym na podstawie odrębnych przepisów zaświadczeniem właściwego organu administracji szkolnej, zezwalającym na podjęcie zatrudnienia.”

- 2) w § 8 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W razie rozwiązania umowy o naukę rzemiosła bez winy ucznia, właściwy cech rzemieślniczy obowiązany jest udzielić uczniowi pomocy w zatrudnieniu go w innym zakładzie rzemieślniczym, w którym mógłby kontynuować naukę rzemiosła.”